

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5920201564
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5920201564.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v spore žalobcu: G. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. E. č. XXXX/XX, N., zastúpený splnomocneným zástupcom: H. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. H. č. XX, N., adresa na doručovanie písomností: G. G., Q. E. č. XXXX/XX, N., proti žalovaným: 1/ two PM, s.r.o., so sídlom Bystrická cesta č. 5646/55B, Ružomberok, IČO: 52 576 043, 2/ NOKUCHIKUSHI, s. r. o., so sídlom Bystrická cesta č. 2761, Ružomberok, IČO: 44 868 596, obaja žalovaní právne zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Jančí, s.r.o., so sídlom Dončova č. 1451/21, Ružomberok, IČO: 36 862 304, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 3C/29/2020-281 zo 17. júna 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaní 1/ a 2/ majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol v celom rozsahu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že je spoluvlastníkom v žalobe označených „CKN“ nehnuteľností, nachádzajúcich sa v k. ú. H. (výrok I.) a priznal žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške rozhodne po právoplatnosti napadnutého rozsudku rozhodnutím vyšší súdny úradník (výrok II.). Keďže žalobca podanou žalobou požadoval, aby sa rozhodlo o určení jeho vlastníckeho práva k označeným nehnuteľnostiam, okresný súd primárne skúmal, či má žalobca na ním žiadanom určení naliehavý právny záujem, ktorý v prípade takejto žaloby, aby mohlo dôjsť k jej prejednaniu, musí byť preukázaný podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“). Konštatoval, že pokiaľ žalobca nie je zapísaný v katastri nehnuteľnosti ako vlastník, jeho právne postavenie je neisté a nápravu možno dosiahnuť práve rozsudkom súdu na základe podanej žaloby, preto žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Následne okresný súd pristúpil k vecnému prejednaniu žalobcom uplatneného práva. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia, že aktuálne CKN parcely č. 6863/59, 6863/51, 6863/1, 6887 a 6889, ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva, svojou celou výmerou alebo časťou zasahujú do pôvodnej EKN parc. č. 3114. Vychádzal z obsahu dedičského rozhodnutia po poručiteľke S. G., rod. B., sp. zn. D 719/76-19, kde predmetom prejednávania bola EKN parc. č. 3114, jej výmera 111 m² však nekorešponduje s výmerou pozemkov, ku ktorým sa domáha žalobca určenia vlastníctva. Ďalej okresný súd uviedol, že žalobca tvrdenia o vytvorení predmetných „CKN“ parciel z komasačnej parcely č. 3114 nedoložil žiadnym dôkazom, nepredložil identifikáciu s pozemno-knižnými parcelami, ktoré sú obsiahnuté v dedičských rozhodnutiach po poručiteľoch - jeho rodičoch, resp. s predmetnou komasačnou parcelou. Z listín predložených v rámci procesnej obrany žalovanými okresný súd zistil, že 10.08.1960 bolo vydané vyvlastňovacie rozhodnutie štátnym orgánom - Miestnym národným výborom v Ružomberku, odbor

výstavby a vodného hospodárstva, z výroku ktorého vyplýva, že na základe tam popísaných skutočností vyvlastňujú sa pre Severoslovenské tehelne, n. p. Žilina tam uvedené nehnuteľnosti a pod bodom 19. je označená aj nová komasačná parcela č. 3114 s výmerou 2713 m², ktorej pod písm. E tohto rozhodnutia ako vlastníčka bola uvedená S. B. v podiele 2/30. Vyvlastňovacie rozhodnutie bolo súčasťou návrhu subjektu Severoslovenské tehelne, n. p. Žilina na zavedenie pozemku do evidencie nehnuteľností. V spojení s vyvlastnením za relevantný považoval okresný súd geometrický plán č. 17/59-413-920, ktorý k žalobe priložil aj samotný žalobca a z výkazu plôch k tomuto geometrickému plánu vyplývalo, že komasačná parcela č. 3114 sa v celom rozsahu ruší a zapisuje sa k parc. č. 3049 v rozsahu celej jej výmery 2713 m². Na základe týchto listín okresný súd konštatoval, že tvrdenia žalobcu o vlastníctve k pozemno-knižným parcelám uvedeným v dedičských rozhodnutiach po jeho rodičoch boli spochybnené. Ak vychádzal zo zistenia, že v roku 1960 došlo k vyvlastneniu novovytvoreného komasačného pozemku č. 3114, ktorého vlastníkom v podiele 2/30 bola matka žalobcu, udialo sa tak v čase jej života a z toho dôvodu už nebolo možné zaradiť tento pozemok na prejednanie v dedičských konaniach v roku 1976, či 1984 a z toho dôvodu ani žalobca nemohol na ich základe nadobudnúť predmetný pozemok titulom dedenia. Žalovaní 1/ a 2/ v konaní predložili právne tituly - kúpne zmluvy, na základe ktorých nadobudli predmetné „CKN“ parcely a na ich základe mal okresný súd preukázať, že vlastníctvo nehnuteľností odvodzovali od vlastníctva Severoslovenských tehelní. Tieto zistenia ako relevantné považoval okresný súd pri posudzovaní dobrej viery žalovaných 1/ a 2/ pri nadobúdaní predmetných nehnuteľností, vzhľadom na ich tvrdenia, že pri kúpe vychádzali z údajov v katastrí nehnuteľností. Ďalej okresný súd zdôraznil, že medzi stranami nebolo sporné tvrdenie žalovaných o umiestnení pozemkov v areáli, ktorý je oplotený a užívaný ich osobami, resp. bol užívaný ich právnymi predchodcami. Žalobca tieto pozemky neužíval, neprenajímал a ani nevedel súdu v rámci výpovede uviesť, kde sa tieto nachádzajú. Daň z nehnuteľností platili žalovaní, ktorá skutočnosť bola preukázaná nimi predloženými listinami. Bez ohľadu na kritérium dobrej viery, ktorá žalovaným svedčí, okresný súd zdôraznil, že žalobca vlastnícke právo k predmetným pozemkom nepreukázal, z ktorého dôvodu neprichádzalo do úvahy posudzovanie kúpnych zmlúv, na základe ktorých žalovaní nadobudli predmetné pozemky z titulu ich platnosti. Nad rámce dôvodov, pre ktoré žalobu zamietol okresný súd poukázal na skutočnosť, že matke žalobcu preukázateľne pred vydaním vyvlastňovacieho rozhodnutia patril podiel 2/30 na komasačnom pozemku parc. č. 3114 o výmere 2713 m² a žalobca si v spore uplatňuje určenie vlastníckeho práva v podiele 2/30 k pozemkom, ktorých výmera je 42511 m², čo je neporovnateľne viac. Námietku žalobcu týkajúcu sa zrušenia vyvlastňovacieho rozhodnutia okresný súd nepovažoval za dôvodnú, pretože v konaní nebolo preukázané jeho zrušenie. Navyiac túto námietku predniesol žalobca na pojednávaní konanom 17.06.2021 a vyvlastňovacie rozhodnutie spolu so súvisiacimi listinami do spisu doručil právny zástupca žalovaných 14.12.2020 s tým, že žalobcovi boli tieto listiny doručené 29.01.2021, preto jeho námietku nepovažoval za včasné uplatnenie prostriedku procesného útoku v zmysle § 153 CSP. Ďalej okresný súd uviedol, že návrhy žalobcu na vykonanie dôkazu, a to výsluch svedka - zástupcu Okresného úradu Ružomberok, katastrálny odbor, k vyvlastňovaciemu rozhodnutiu z roku 1960 zamietol z dôvodu, že nebola označená konkrétna osoba svedka a z dôvodu nejasnosti predmetu tejto výpovede, pretože nebolo zrejmé, aké konkrétne skutočnosti by mali byť týmto dôkazom preukázané. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP vychádzajúc z výsledku konania, keďže žalobca nebol v konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania voči jeho osobe žalovaným ako strane úspešnej v spore.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca tvrdil, že napriek tomu, že v geometrickom pláne č. 17/59-413-920 z výkazu plôch k tomuto geometrickému plánu vyplýva, že komasačná parcela č. 3114 sa v celom rozsahu ruší a zapisuje sa k parcele č. 3049 v rozsahu celej jej výmery 2713 m², listiny týkajúce sa vyvlastnenia komasačného pozemku parc. č. 3114 nemohli ako také relevantným spôsobom spochybníť jeho tvrdenia, že novovytvorený komasačný pozemok, ktorého vlastníkom v podiele 2/30 bola jeho matka boli zaradené do dedičstva v roku 1976 a 1984. Pokiaľ okresný súd ustálil, že nebolo možné vzhľadom na vyvlastnenie komasačného pozemku č. 3114 tento následne zaradiť do dedičstva v roku 1976 a 1984, nijakým spôsobom sa nevyjadril k obsahu predložených listinných dôkazov, a to najmä dedičského rozhodnutia č. 1D/1374/84-17. Z tohto uznesenia vyplýva okrem iného, že je vlastníkom EKN parc. č. 3114 k. ú. H., zapísanej na LV č. XXXXX v spojení s dedičským rozhodnutím D 719/76-19 a komasačným hárkom č. 0926, aj keď mala byť súčasťou vyvlastňovacieho rozhodnutia. Nevenoval pozornosť tomu ako je možné, že uvedený pozemok je súčasťou dedičského rozhodnutia a prečo pokladá dedičské rozhodnutie za irelevantné a svoje rozhodnutie okrem iného odvodzuje od podkladov vypracovaných zo strany tehelní

a zápisov v katastri a vôbec neberie do úvahy dedičské rozhodnutie z roku 1984. Ďalej uviedol, že pokiaľ išlo o jeho námietku týkajúcu sa zrušenia vyvlastňovacieho rozhodnutia bolo jednoznačne preukázané, že investor svojim konaním porušil zákon, pretože podľa vyvlastňovacieho rozhodnutia nebolo začaté so stavbou do troch rokov, preto súd mu mal dať primeranú lehotu na predloženie patričných listín, ktoré sú vo veľkej miere nespracované a nachádzajú sa v Štátnom archíve v Bytči. Žalobca uviedol, že v tejto súvislosti predloží odvolaciemu súdu príslušné dokumenty k vyvlastňovaciemu rozhodnutiu ako aj následnému konaniu. Nesúhlasil ani so záverom okresného súdu, že jeho námietka o nezačatí so stavbou do troch rokov nie je včasné uplatnenie prostriedku procesného útoku. Uvedený postup označil žalobca za snahu zabrániť mu v konaní podľa § 150 ods. 1 CSP, splniť si povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Keďže až pred pojednávaním dňa 17.06.2021 mu bola skutočnosť potvrdená pracovníkom Štátneho archívu v Bytči, avšak nebol k dispozícii písomný dôkaz, tak nebolo možné ani oneskorené predloženie tohto prostriedku procesného útoku náležite ospravedlniť. Žalobca mal za to, že predloženie písomných dokladov v rámci odvolacieho konania bude možné akceptovať v zmysle § 366 písm. c/ CSP. Ďalej uviedol, že v súvislosti s pozemkami, ktoré sú predmetom žaloby, je potrebné potvrdiť skutkový stav vo vzťahu k nim, a to pred realizáciou ROEP v Ružomberku alebo obdobia realizácie ROEP v Ružomberku v roku 2010 výsluchom pracovníčky riaditeľky vtedajšieho Katastrálneho úradu Žilina p. Ing. T. X., ktorá by ozrejmla skutočnosti pri realizácii úkonov na Správe katastra v Ružomberku vo vzťahu k pozemkom, ktoré sú predmetom žaloby. V tomto prípade je možné podľa žalobcu pripustiť tento dôkaz v zmysle § 366 písm. d/ CSP z dôvodu, že ich bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, pretože v tom čase mu osoba tohto svedka nebola známa a zoznámil sa s ňou až v júli tohto roku.

3. Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že podané odvolanie je nedôvodné a neopodstatnené. Rozsudok okresného súdu bol podľa ich názoru vydaný na podklade úplne a správne zisteného skutkového stavu. Odvolacie námietky žalobcu nemôžu obstať vo svetle vykonaného dokazovania. Žalobca vo veci neunesol ani len bremeno tvrdenia a už vôbec nie dôkazné bremeno. V žalobe a ani v jej doplnení a ani na jednom z vykonaných pojednávaní nepredložil dôkaz a nevysvetlil na základe čoho mu malo byť priznané spoluvlastníctvo daných pozemkov a ani to, že by dané pozemky boli v teréne pozemkami, ktoré v minulosti zodpovedali komasačnej parcele č. 3114, resp. následne vytvorenej parcele č. 3049 v rámci areálu bývalých tehelní v Ružomberku. Pokiaľ žalobca tvrdil, že nejaké parcely zdedil po svojej právnej predchodkyni, tieto tvrdenia nepreukázal a nepredložil o nich žiaden dôkaz, hoci boli z ich strany tieto jeho tvrdenia od začiatku popreté. Komasovaná parc. č. 3114 a ani následne vytvorená parcela č. 3049 nikdy neboli prejednané v rámci dedičského konania po matke žalobcu S. G., rod. B.. Objektívne nebolo možné dané parcely a podiely na nich v roku 1976, resp. 1984 dediť, nakoľko tieto neboli už na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia z roku 1960 vo vlastníctve matky žalobcu. Výhrady žalobcu k vyvlastňovaciemu rozhodnutiu označili za irelevantné, nakoľko jeho tvrdenia o tom, že sa na vyvlastňovaných pozemkoch nezačala výstavba do troch rokov sú jednak ničím nepreukázané a navyše všetci obyvatelia Ružomberka vedia, že závod tehelní ako aj zrejme z vyvlastňovacieho rozhodnutia bol reálne postavený už pred vyvlastnením, ktoré sa realizovalo za účelom rozšírenia areálu závodu. Ďalej uviedli, že okresný súd bol k osobe žalobcu nanajvýš zhovievavý aj z pohľadu uplatňovania zásady koncentrácie konania. Pokiaľ ide o návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania v rámci odvolacieho konania, tieto označili žalovaní za nekonkrétne a z hľadiska ust. § 366 CSP neprípustné v odvolacom konaní.

4. Žalobca v odvolacej replike k vyjadreniu žalovaných z 19.10.2021 uviedol, že žalovaní opakovane poukazovali na skutočnosti, ktoré už boli uvádzané a vôbec sa nevyjadrovali k tomu, čo bolo v odvolaní. Zdôraznil, že výsluchom ním navrhnutých svedkov v rámci podaného odvolania sa ozrejmla skutočnosti dôležité pre realizáciu úkonov na Správe katastra Ružomberok vo vzťahu k prejednávaným nehnuteľnostiam. Ďalej poukázal na skutočnosť, že žalovaný 1/ vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom prejednávania, previedol na nový subjekt, spoločnosť two PM, s.r.o., z dôvodu ktorého podal na Okresný súd Ružomberok návrh na zmenu účastníka konania.

5. Odvolací súd mal preukázané, že počas odvolacieho konania bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalobcu označené ako „Návrh na zmenu účastníka“ z dôvodu, že došlo k zmene vlastníckeho práva k parcelám, ktoré sú predmetom konania. Odvolací súd z výpisu listu vlastníctva č. XXXXX zistil, že v priebehu odvolacieho konania došlo k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorých sa týka predmet sporu, z pôvodného žalovaného 1/ HEVEA Slovakia, s.r.o., so sídlom 17. novembra č. 1702/2, Trenčín na nového vlastníka spoločnosť two PM, s.r.o. (označená v záhlaví tohto rozhodnutia

odvolacieho súdu ako žalovaný 1/). Odvolací súd preto po oboznámení sa s návrhom žalobcu na zmenu subjektu na žalovanej strane a jeho príloh v zmysle ust. § 80 ods. 2 CSP uznesením č. k. 8Co/5/2022-338 z 09. februára 2022 pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalovaného 1/ HEVEA Slovakia, s.r.o. vstúpil ako žalovaný 1/ two PM, s.r.o. V ďalšom konaní tak odvolací súd konal s touto spoločnosťou ako žalovaným 1/ a označil ho v záhlaví tohto rozhodnutia. „Nový“ žalovaný 1/ sa k odvolaniu žalobcu vyjadril písomným podaním z 03.03.2022, ktorého obsah je v podstate zhodný s obsahom predchádzajúcich vyjadrení pôvodného žalovaného 1/ a žalovaného 2/ k odvolaniu žalobcu.

6. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Zároveň krajský súd poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojení s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§380 ods. 1 CSP).

8. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcu, že okresný súd nevenoval pozornosť dedičským rozhodnutiam, ktoré označil ako tituly, na základe ktorých mal nadobudnúť vlastníctvo k sporným „CKN“ parcelám. Okresný súd vychádzal zo zistenia, že EKN parc. č. 3114 bola vytvorená ako nová parcela na základe komasácie. Podľa komasačného hárku č. XXXX „nahradila“ pozemno-knižné parcely, ktorých vlastníčkou v podiele 2/30 bola matka žalobcu S. rod. B.. Následne sa zaoberal žalobcom označenými dedičskými rozhodnutiami. Konštatoval, že podľa dedičského rozhodnutia po poručiťke S. G., rod. B., sp. zn. D719/76-19, na poľnohospodársku pôdu v úžitku socialistickej organizácie, ktorej stav je neidentický, sa zapíše vlastníctvo pre dediča S. G., pričom dedičské rozhodnutie neuvádzalo konkrétne parcelné čísla, ale v závere odkazovalo na jednotlivé pozemno-knižné vložky. Z dedičského rozhodnutia vedenom v dedičskom konaní po poručiťkovi S. G. sp. zn. 1D/1374/84-17 okresný súd zistil, že poľnohospodársku pôdu v úžitku JRD uvedenú v dedičskom rozhodnutí po S. G. nadobudol do vlastníctva žalobca. Okresný súd z týchto zistení vychádzal, zároveň však poukázal na to, že ak si žalobca uplatňuje vlastnícke právo k „CKN“ parcelám č. 6863/59, 6863/51, 6863/1, 6887 a 6889 a tvrdí, že tieto celou svojou výmerou alebo časťou výmery zasahujú do EKN parc. č. 3114 vytvorenej z pozemno-knižných parciel ako novej komasačnej parcely, tieto tvrdenia nepreukázal. Okresný súd nemal preukázané, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom dedenia, sú totožné s nehnuteľnosťami, ku ktorým sa žalobca domáha určenia vlastníckeho práva. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne dôvody, ktorými by kvalifikovane spochybnil tieto závery okresného súdu. Žalobca neunesol dôkaznú povinnosť na preukázanie svojich tvrdení, že aktuálne CKN parcely, ku ktorým sa domáha určenia vlastníctva, zodpovedajú EKN parc. č. 3114. Je nutné zdôrazniť, že súd pri zisťovaní skutkového stavu vychádza z vykonaného dokazovania a v zmysle ust. § 191 ods. 1 CSP, dôkazy hodnotí podľa svoje úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivosť prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Okresný súd správne prihliadal aj na skutočnosť, že počas života S. G. došlo k vyvlastneniu komasovanej parcely č. 3114 a táto nemohla byť následne predmetom dedenia po S. G.. Potom pokiaľ majetok po S. G. nadobudol jej manžel S. G. a následne na základe dedičského rozhodnutia po jeho osobe, žalobca, okresný súd dospel k správnym skutkovým záverom, že aj vzhľadom na uvedené zistenie nemožno konštatovať nadobudnutie vlastníctva žalobcu k EKN parc. č. 3114, ktorej vlastníčkou bola pôvodne S. G. a ktorá jej bola na základe rozhodnutia za života vyvlastnená.

9. Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že označí dôkazy, ktoré nemohol bez svojho zavinenia označiť a predložiť v rámci prvoinštančného konania. Ako jediný konkrétny dôkaz označil výsluch Ing. T. X., riaditeľky Katastrálneho úradu Žilina, správa katastra Ružomberok v rokoch 2012 až 2018, v tomto prípade však neuviedol na preukázanie akých skutočností má dôkaz slúžiť. Odvolací súd nepovažoval za postačujúce žalobcove tvrdenia v odvolaní, že výsluch označenej osoby je potrebný, aby sa potvrdil skutkový stav vo vzťahu k pozemkom, ktoré sú predmetom konania ako aj ich sporný stav pred

realizáciou a počas realizácie ROEP v Ružomberku. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, aký konkrétny skutkový stav sa má preukázať a ako súvisí realizácia vykonávania ROEP v Ružomberku s uplatneným nárokom žalobcu, ktorý bol vymedzený v podanej žalobe a v jeho vyjadreniach v rámci konania pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd pre absenciu rozhodných skutočností, ktoré mali byť týmto navrhovaným dôkazom preukázané a bez tvrdenia a preukázania splnených zákonných podmienok pre uplatnenie nového dôkazu v odvolacom konaní, ktoré určuje § 366 CSP, návrh žalobcu na doplnenie dokazovania v odvolacom konaní nepovažoval za prípustný.

10. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov odvolací súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa zaoberal aj posúdením vecnej správnosti výroku o trovách konania, ktorý ako závislý výrok od odvolaním napadnutého výroku vo veci samej bol povinný preskúmať. Dospel k záveru, že aj v tejto časti je rozsudok okresného súdu vecne správny, okresný súd vychádzal zo zásady úspechu v konaní a žalovaným, ktorí boli v konaní úspešní, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania dôvodne.

11. Rovnaká procesná situácia nastala aj v odvolacom konaní, v ktorom odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP žalovaným ako úspešným v odvolacom konaní priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

12. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)